

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділей і руских свят о год 6-ій пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Нова огида!

(+) Австрійська рада державна здобула собі протягом останних літ безнастанними галабурдами і виволіканєм огидливих справ таку сумну славу в широкім світі, що в широких верствах утвердила ся думка — найліпший театр, се рада державна. Віденці є і так вельми цікавим народом, тим то події останних літ стягали все на галерії ради державної велику силу людий, так що звичайно на два дні перед засіданєм всі карти на галерії розхоплені, а канцелярія парламентарна не в силі заспокоїти запотребованя.

Та сумна слава з часів великих німецьких галабурд перейшла на жаль і на нову раду державну, до якої війшли в збільшенім числі люди, що пильно дбають зовсім знеславити парламентаризм і австрійський парламент і тим способом підготовити розклад самої держави. Так і четвергове засіданє стягнуло товпи цікавої публіки, галерії були набиті, але публіка не могла дїждати ся нічого цікавого, ніякої галабурди. Засіданє відбувало ся спокійно, значну частину єго виповнило знов тихе читанє всяких внесень та інтерпеляцій, відтак пішли стереотипні запитаня до президента про ненімецькі інтепеляції, в яких Фресель і Груби визначили ся троха більшим жаром, потім приступлено до розправи над наглими внесеньми. Одно з них доторкувало ся важної справи термінової торгівлі збіжем, а друге визволенє селянської послости з довгів. Наглість тих внесень відкломено і они будуть трактовані реґулярно. Але при мотивованю другого внесенья понав др. Шілені у вельми цікавий діяльог з Шенарериянцем Франком Штайном, котрий з незвичайною широстою відкрив змаганя Всенімців, впро-

чим загально знані — ми хочемо до Німеччини! — а др. Айзенкольт, що вславив ся інтерпеляцією про моральну теологію, додавав: один нарід, одна віра, один цісар! Та ширість Шенерериянців чей причинить ся до отверезеня інших німецьких сторонництв і до проясненя політичного і парламентарного положеня.

Але не такою ще стравною бажали Шенерериянці похастувати громадну зібрану на галериях публіку і приладити для широких верство суспільности. Від якогось часу війшло се у них в систему вносити конфісковані брошури і статі (а в тім ідуть їм на руку також соціальні демократи), яких метою є зогидженє католицької церкви і віри, зогидженє католицького духовенства, викликанє релігійної боротьби, щоби (як се влучно др. Люегер напаятував) тим способом перевести свій програмовий оклик: *Los von Rom!* а затим і *Los von Oesterreich!* І на четвергове засіданє вилинули дві такі інтерпеляції Шенерера, з яких одна мала зогидити відпустити, надавані церквою, а друга була знов поганою напастию на духовенство з нагоди тайного засіданя в справі інтерпеляції про св. Ліґурія. Президент не допустив сих інтерпеляцій до відчитаня а поставив внесене на тайне засіданє, з чим палата згодила ся і тоді відчитано обидві інтерпеляції. Над першою відбула ся розправа, в котрій др. Керн, др. Шайнер і др. Люегер рішучо виступили проти втяганя таких справ до парламенту і огидженя церкви і духовенства, коли тимчасом соціаліст Зайц (прогнаний виділовий учитель) виводив, що виборці повинні мати контролю над такими публикаціями, а здержуване таких інтерпеляцій є обмеженєм свободи слова, а Шенерериянець Чан (адвокат) признав виразно, що наколи ті інтерпеляції не дістануть ся в широкі маси,

то цілї їх хиблена (значить, що тут їм розходить ся лише о пропаганду проти католицької церкви в широким масах).

За публичним відчитанєм першої інтерпеляції голосували Шенерериянці, німецькі людовці, часть лібералів, соціалісти, чеські соціал-демократи і Романчукісти (Романчук, Кос і Брайтер з очевидним вдоволенєм і урадованєм прислухували ся виводам Зайца, котрому «вірний син церкви» Кос приплескував), коли тимчасом православний Миколай Василько усунув ся від голосованя! Внесене на явне відчитанє відкломено 149 голосами проти 106. За явним відчитанєм другої інтерпеляції значно менше нашло ся голосів (палата заявила ся навіть проти розправи над сею інтерпеляцією), а крім Мик. Василька навіть Романчук і Вас. Яворский не посьміли за явним відчитанєм сеї інтерпеляції голосувати, і виїшли з салі, лише Кос і Король стояли за тим, очевидно перший дає привід в тім, щоби оправдати свій висказ (на інтерпеляції священників з Калущини), як свого часу подав «Галичанин» — «я вірний син церкви!» Констатуємо лише факт, бо дальших коментарів чей не потреба!

3 комісії і клубів.

Справозданє злучених комісій правничої і політичної палати послів, про трактат з Німеччиною з 30. грудня 1899. в справі взаємної охорони творів літератури, штуки і фотографії, який став затвердженим палатою навів дня 16. марця 1900 — предложено тепер ще раз палаті, бо в попередній сесії сей трактат не одержав апробати палати послів. Теперішній трактат кладе конець сему аномальному стану, що до тепер право авторства творів, які виїшли в Кракові, Львові, Чернівцях і Задарі, не дізнавали охорони в Німеччині.

БОГДАН ЛЕПКИЙ.

Звичайна історія.

(Дальше).

Такий був лист. — — — Але що я вам голову морочу. Ви мабуть і спати хочете, а мені на балаканє зібрало ся. Але щось таке на мене зайшло, що мушу вговоритись.

— І овшїм, я рад слухати, хоть то звичайна історія. Лиш бою ся, щоби вам не пошкодило.

— Е, не робить знов з мене хорого. То такий звичайний кашіль. Треба лиш відпочати і вилежатись, то перейде. Коби як скорше до дому, до мами. Таки нема як мама! Рік тому, то я був гірше хорий, а подужав; дасть Бог і тепер прийду до себе. Тоди, по тій біді, то я був приїхав такий як тїнь, лиш шкіра і кости. Як побачила мене мамуна, то аж спалакала.

— Ото, каже, синоньку, тебе

зівчило, аж дивити ся лячно. А потім як взяли ходити коло мене, то молока, то сира, то курку дадуть, як ніхто не видить і геть мене відпаєли.

Та що з того, коли спокою я не мав. Совість мене гризла — бо в хаті була біда. Всього шло до гіршого... Вя бачили може, як то нераз на селі буває. Стоїть собі хатка чепурна і весела. Аж ту диви, вікно збило ся, нового не вставили, лиш шматинкою заткали, ворота відорвались, ніхто їх не завівив, вітер козляне розвіє, ніхто другого не поставив; ого, то вже не добре. То біда увійшла на подвірє і почала господарити. Ще трохи а побачив, як гаєда з гаєдиною пічне за волосє водитись, як тихцем одно перед другим возьме застави до жйда носити, як усьо піде на ніващо. Зрозумів я, до чого воно йде і зробило ся мені лячно. Питаю раз татуна, чому воно так? — А но, — відповідають — вьсьо шло на тебе, на ту твою школу тай тільки. — Як я то вчув, то так, якби мене

хто каменем по голові таракнув. Почекайте-ж, кажу до себе, не хочу я від вас анї грейцара більше. Я-кось я собі дам раду. Метнув ся я сюди, туди і найшов собі лекцію на селі, на цілий рік. Де? — знаєте. Записав ся я в гімназії приватистом і поїхав. На моїх нових господарів не нарікаю, але діти, най їх Господь врозумить, бо я не годен! Що намордував ся, не годен! Та ви їх знаєте. Ви видали їх прецінь. Але що то при гостях, то ангели. Вам їх побачити, як нікого нема! Тоді вони вам покажуть, по чому докоть! Одного батька бояли ся, а більше нікого. Ой мав я з ними гірку годину. Сиджу, бувало, годину над одним латинським уступом, от-от здає ся доведу до путя. Єще раз, єще раз, єще раз. Кажу перейти наново від початку, а вони анї в зуб. Ну, гадаю собі, ту вже вьсьо кінчить ся. Ту святої терпеливости за мало. Тимчасом показує ся, що вони змовляли ся і вдавали дурнів, щоби лишень мене їсти і дратувати. Або нераз сидимо за

сїданєм, а потім має бути лекція. Говоримо, хлопці пють молоко, слухають — аж ту дивись, ого і сїдї за ними пронав. Пішли, Бог знає куди. І вераз треба було годину шукати, або й більше, заки ми їх вайшли і привели до книжки. Прощу їх, благаю, толкую, що я сам хочу учитись, що грудий мені шкода, що здоровлє трачу, а їм анї в думці! Вони тільки того й хочуть. А скажу, бувало, батькови, то знов некло. Бо він їх хотів коротко в руках держати. Раз, по такій моїй жалобі, розходив ся на добре. Одного хлопця вибив, другого жінка з рук ледви виховила, бо бояла ся, щоби не прийшло до нещастя. І що мені ту бідному почати? Хоть з хати тїкай. Я-кось та буря втихла, чую, говорять они собі обое. Звичайно родичі. Діти нічо не винні, бо діти дїтьми. Молоде, живе. Але я, прошу вас, я винен, бо поваги не вмю собі надати. Га, думаю, нема тут для мене місця. Зібрав свої ключки і хочу забиратись. Втім пригадали ся мені батьків

Комісія палати послів, вибрана для справи декларації архикн. Франца Фердинанда з нагоди його подружжя з графинкою Хотеківною, відбула вчора вечером засіданя під проводом Давида Абрагамовича. Пос. Пальфі, іменем свого сторонництва, заявив, що в декларації архикнязя не добачує жадної зміни прагматичної санкції, та що справа зреченя ся прав до престоло в імени наслідників є вже полагоджена самою декларацією архикнязя і державна рада не є компетентною до нарад над сею справою. Пос. Грос промовляв за компетенцією державної ради, а заравом поставив внесенє, щоби поручено палаті прийняти декларацію до відомости з належною почесністю та з заявою горячої подяки. Пос. Шумаєр жадав також предложеня домового закона Габсбургів. Після дискусії, в якій взяв уділ також присутній президент міністрів др. Кербер, відкинено внесенє Шумаєра, а прийнято внесенє Гроса.

Як зачувати, презесом комісії для будови водних доріг мають вибрати д-ра Люєгера.

Вчора по засіданю палати відбуло ся засіданє провідників, на яким був також президент міністрів др. Кербер. Хід нарад держать в тайні. Зачувати, що Німці мали виступати дуже агресивно проти Кербера. Після конференції президент міністрів конферовав з богато послами, між иньшим з Вол. Дідушицким, Штірком Пацаком і Странским.

Wiener Allg. Ztg. доносить, що політична ситуація підчас вчерашного дня поправила ся. Як зачувати в парламентарних кругах, вже прийшло до порозуміння з Чехами і наслідком сего перше читанє закона про контингент рекрутів відбуде ся у вторник. На скликанім на понеділок, пополудневім засіданю мають ухвалити ся зміни дневного порядку в сїм напрямі, що закон про контингент рекрута прийде як перший предмет під наради. Також що-до других предложень мало прийти до порозуміння mezi правительством а Чехами, однак се порозумінє відносить ся вже до сесії, що наступить по Великодні. Крім закона про контингент рекрутів, ще перед сьвятами стане полагодженим закон про податок від горівки. Коли лиш Німці не будуть робити великих трудностей, то полагодженє обох законів перед сьвятами є запевненє.

З державної ради.

На початку вчерашнього засіданя подав президент склад вибраної комісії для контролю державного довгу. Увійшли до неї: Фуке, Козловський, Кафтан, Вольфсарт. Відтак на вчерашнє запитанє Кайця відповів, що готов всіма силами старати ся приспішити працю в парламенті, але наглі внесеня, по мысли регуляміну, мусять приймати. Однак звертає увагу послів, що є кориснішим для їх внесенє, щоби сї внесенє без ухвали наглости, могли бути переказаними комісією.

Пос. Брзород запитує, коли прецінь президент зволить відповісти на стількратне его запитанє: як президент гадає на будуче поступати з немїецкими інтерпеляціями. Президент обіщує відповісти на другий раз.

Пос. Вайскірхнер вносить, щоби правительственне внесенє про домокружну торгівлю передати без першого читаня комісії — ухвалено.

Відтак промовляли по чеськи пн. Сегаль і Груби що-до стенографічного протоколу, а також пос. Гаймріх. Соціяліст пос. Цінгр підспирає своє внесенє в справі скороченя часу праці в копальнях, а пос. Вольф запитує президента, чи хоче і дальше цензурувати інтерпеляції з очевидним нарушенєм регуляміну. Наглість внесеня Цінгра відкинено і приступлено до вибору комісії — на чім і покінчено засіданє.

Слідуюче засіданє в понеділок о годині 5. пополудни.

З політичного поля.

Справа скликаня сойму. — хоть вже в сїм згляді телеграфовано постановлену дату — ще до тепер не порішена. Правительство бажало-б продовжити парламентарну сесию для полагодженя пекучих, державних справ і тому запитувало провідників польского Коло, чи ово не згодить ся на скороченє соймової сесії, а они рішучо супротивили ся сему, заявляючи, що доривочна, чи навіть двотижнева сесия сойму абсолютно не вистанє для полагодженя краєвих справ. Однак, щоби дати можливість переведеня горівчаного податку в парламенті, польске Коло згодить ся на відложене речинця скликаня сойму на пізнійший час, під услівєм, що сесия не буде нічим ограниченою і зможе відповісти фактичній потребі. На сїй підставі ведуть ся переговори.

На оводіннім засіданю угорского сойму раджено над етагом міністерства справедливости. Міністер справедливости Пльош заявив, що квестия реформи військового карного законодавства вже поступила так далеко, що проєкт дотичного закона небавом оба міністри с. є. австрійский і угорский будуть переглядали. Проєкт нової цивільної процедури прийде в протягу сего року перед державну раду. Правительство внесе також проєкт закона про усунєне лихви а торгівлі збіжем.

Іспанія станула над берегом руїни. Нещасливий вислід війни зі Сполученими Державами, утрата послїдних останків величезних колись колоній, захитанє публичного кредиту, лихий стан фінансів держави, недостаток ередств на піднесенє просьвіти, лиха адміністрація і незручність мужів, стоячих при кермі держави — все те зложило ся на такий стан домашньої революції, який тепер зананував в Іспанії. Нужда населєня, зворушені уми в наслідок утрати жерела заморских користей з колоній, та податковий гнет довели до революційних конспіра-

цій, які ще в осени тамтого року вибухнули явним полумїнем в Каталюні і Теналїді. Сїй рух мав ціху політичну, звернув ся був против пануючої династії на річ претендента Кароля VII. Правительство силою придавило сїй рух, а провідників покарало вязницею. В слідстві показало ся, що карлістичний рух підпирало духовенство, тож і правительство само піддержувало невдоволенє та ненависть против духовенства. І тут виявила ся короткозорість кабінету Аскараға, яка довела край до анархії. Неприхильність правительства до духовенства визискали радикальні агітатори в сїй спосіб, що підвели нарід до чинного напару на монастирі та сьвященників. Почато рабувати не лише мешканя, але і церкви. Бійки, смерть і пожога понесли ся по краю, а наслідком сего було оголошенє стану облоги, нові оружні репресалї та арештованя. Але такі насильні міри не причиняють ся до успокоєня народа, коли не наступлять глибокі реформи. Бунт, що притих нині, вибухне завтра з новою силою.

Європа вже так привикла вірити в щасливу зьвізду бурского народа, що хоть для всякого, хотьби трохи поінформованого стратегіка, видаєсь неможливістю довнїй опір горетки охотинців, против зорганїзованої і всіма засобами вивїнуваної англійской армії — то все таки послїдні звістки з полудневої Африки були для всіх сумною несподіванкою. Лондонські телеграми донесли були, що командант головної сили Бурів, Бота, просив Кітшера о конференцію в справі загальної капітуляції, а душа опору Бурів, котрого сприт розбивав всі операції англійской армії, Девет, має бути остаточно знищений. З Капштату іменю доносять, що полковник Пльомер присилував Девета до битви над рікою Оранїєю під Слоїсфонтемом. Битва була завзята. Полонено 50 Бурів, забрано їм дві великі армати і богато возів. Бури лишили коні і утікли за ріку. Девет сам переплив ріку в лоді в товаристві кількох людей. Відділ Девета розбито так, що з півтора тисяча людей лишило ся при нїм несповна двіста. Інньший дневник доносить: Президент мав дня 23. с. м. промову до Бурів, в котрій заявив, що всі ті, котрі стратили мундури, чоботи і т. и., мусять самі о собі думати і нехай, як можуть, вертають до Оранії. Се означало-б вже початок недалекого кінця війни. Але ось одно з найповажнійших кореспонденційних бюр Вольва доносить, що мимо допитів, нічо не знає про всі ті події. Виходить на се, що то знов лиш фальшиві, тенденційні вісти англійских дневників.

Між недавними приятелями в Америці, т. є Сполученими Державами і Кубою настала такі непорозуміння, що годі, аби прийшло до згоди. Сполучені Держави Америки північною вповідаючи Іспанії війну, говорили, що одиницям їх наміром є вибороти независимість для Куби і сусїдних островів від іспанского ярма. По війні Америка задержала войскову управу на острові аж до часу, доки не втихомирять ся пристрасти

слова: «Весьо ішло на тебе, на твою школу і тому біда». Куди не піду, все ті слова чую... Лишив ся я. Ходжу як в ярмі, на боки не оглядаюсь, на вічо не зважаю. Терпен, спасен!

А ту і кашіль мене вчїпив ся. Зразу короткий, легкий, а потім гірший і гірший. Прийшло вкінця, до того, що я мусїв науку переривати і годинами видихуватись, так мене мучив. Але се дурниця! Правда? Що то кашіль?

І давив ся мені в очи, так якби вичитати хотів, що я думаю.

Поїду на село, там мені мамуня наварять липового цьвіту і дадуть молока з гусачем смальцем. Що ті лікарі знають! Правда? Я їм аві дрібкв не вірю; піду для сьвятого спокою...

І знов хотїв подивити ся на мене, але я задалегідь відвернув очи до вікна. Саме в тій хвилі мійский слуга приставив свою драбнїку до лампи на улиці, видравав ся по ній, відчинив, дмухнув і загасив сьвітло. Була одинайцята година.

— Бєсїда говорить ся, а ніч іде. Час нам спочати! Ви завтра в дорогу. Поможіть відсунути від стїни канапу, щоби на вас не тягнуло.

— Не знаю як вам дякувати, відповів щиро, і як перепросити за сєй захід.

Потім взяв поручє софи і замість посунути ним, підїсє в гору. Він Бажав показати, що він не такий безсилний, як мені здає ся, але в тій хвилі очи набїгли кровю, уста скривили ся прикро, а груди заревла кашлем.

Я сейчас подав єму води, посадив і номіг порозвинати ковнїр. Він сидїв, опершись о спину старосьвітского крісла і більше подобав из тїнь, або на привид, як на живу людину.

В годину пізнійше було в кімнаті темно, як в гробі. Глибоку тишину переривав плюскіт дощу, чикавє годинника і важкий віддих мого товариша...

Я не спав. Сумне а щирє оповіданє нещасливого молодого чоловіка будило в мені рої гадок.

І він не міг заснути. Перекидав ся з боку на бік і зітхав та зітхав. — Я вам не доповів весього, почав він, впевниввшись, що я також не сплю.

— Єще кілька слів, тим цікавійших, що кидають вони деке сьвітло на житє нашої сільской інтелїгенції. Я, бачите, селяньска дитина і серце тягне мене під курню стрїху. Хоть ідеалїзувати того житя не маю причини, але туку за ним, і радо до него, хоть на хвилю, вертаю. А було в селі кількох таких газдів, з котрими я радо де-не-будь видав ся, а найрадійше в їх хаті. Ходив я туди не на обзорини, аві з якогось нїби патріотичного обовязку, а просто тому, бо мені там було добре, бо пригадували ся якісь давні щасливі часи, бо там не було облуди.

Одже ти мої знакомства і гостини не подобались моїм господарям. Вправді они того не казали мені, але сего можна було догадатись, з питань, з патаків, з кивань і потакувань головою. Се тягнуло

ся кілька місяців. Я вдавав що не розумію і ходив, як передше, по сусїдах. В селі почали ся готовити до заснованя читальні. Вість про се дійшла на приходство і викликала загальне невдоволенє. Читальня річ добра, але чому її має засновувати хтось там, а не они? Не втерїла їмость, а дїждавши ся прагїдної хвилі, взяла мене на сповідь. Чого я во селі хиджу? Що я говорю, що читаю? Чи я знаю, що таке поступованє кидає на їх дїм поганє сьвітло, а вона має доньку?.. і т. д. Вкінци заявила мені, що їй се байдуже, бо она остаточно зуміє стати висше над людску оїнїю, але мужєї має їзза мене всілякі прикрости. Недавно докоряв єму на соборчїку декан, що він під своєю стрїхою держить безбезвечного чоловіка, який помїж народом ширить радикалізм. То, мабуть, стало причиною, що він не дістав віданакв, а тепер готові его не звільнити від конкурсу.

(Конець буде).

суть, що в місцевості Немет, підчас віддання в посіданє закуплених, громадських парцель, мужики заатакували комісію косами, вилами та ґралями і зранили 15 осіб. Жандармерія обсадила село, слідство веде ся.

Кольонія, 2. марця. «Köln. Ztg.» доносить, що соціалістичний рух в Росії змагає ся дуже, бо лучить ся з польським антидержавним рухом. Генерала Аільона візвано мабуть навмисне до Петербурга, щоби цареві здав справу з соціальних відносин в Королівстві.

Царгород, 2. марця. На кабінетовій раді обговорювано средства для удержання супокою в Македонії. Кажуть, що на границі Туреччини стане військо сконсигнованим. З Монакіру доносять, що там арештовано знатне число єввященників і учителів.

Льондон, 2. марця. «Daily News» доносять, що Бота поставив різні услівя, під якими він міг би піддатися. Жінка Бота привезла Кітшенерови лист, який є підставою пореговорів.

Брукселя, 2. марця. До «Petit bleu» доносять з Утрехта, що в окруженю Кріґера не вірять про підданє ся Боти. Хотяй би він се вчинив навіть, то війна не була би скінченою, бо лише правительство Трансвалю, на якого чолі стоить провізорично Шалькбургер, могло би зарядити загальне здержанє воєнного руху.

Сінгапоре, 2. марця. Тутешню пристань оголошено зараженою чумою.

Тіентсін, 2. марця. Як зачувати, кілька тисяч французского війська має удати ся з поворотом до Франції. Пристань в Таку отворено вже для кораблів.

Пекін, 2. марця. Посли рішили, щоби Італія задержала площу, на якій находить ся китайский митовий уряд.

Берлін, 2. марця. Вальдерзе доносить з Пекіна, що піхота з Тіентсіну стрітила ся дня 25. лютого з розбишацкою ватагою Китайців і розігнала єї, убивши 100 людей при власній страті 2 ранних.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,

яко гарна прикраса комнат є **Картини:** Верещаґіна, Шевченко в домашній і Сластьона, Шевченкова могила.

Можна дістати через адміністрацію «Руслана» з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Проґрама від 1. до 15. марта 1901.

При співучасті військової музики 80 п. п.

Найновіші сензації.

1. Manuela і Rudesindo Roche зі своїми 12 сиберийскими вовками, випроваджені з центральної клітки. 2. Трупа Manello-Marnitz, акробати на голові на кружляючій ся глобусі. 3. The Auer's, парискі шматярі, новість нігде не бачена. 4. The Trilby's, шалений терцет. 5. Franzis Gerard, незрівняний і ніким не перевищений екви-лібрист. 6. Сестри Norgana зі своїми какаду-папугаями, 50 птиц, арами та голубами. 7. Edgar Jones, найкомічодійший зі всіх муринських ексцентриків. 8. Rudno Jngar,?. 9. The Marius, комічно-ексцентричний акт на реку. 10. 3 Golondrias, народні танці. 11. Loba Franke, субретка. — Початок о 8. год. вечером.

Що дня велике представленє. В неділю і єввята два представленя. Що п'ятвиці High Life представленє. Білети вчасейше можна замовляти і набути в конторі Пільона, при ул. Кароля Людвика у Львові.

Colosseum ogrіте 12 газовими печами.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходять о годині				відходять о годині			
6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	1:53	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислави				
6:20	з Чернівців (Іцкан, Галапу), Станиславова	2:08	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний				
6:46	з Брухович, щод. від 13. мая до 16. вер. вк.		до Станиславова, Підвисокого, Потутор				
7:45	з Янова	8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа				
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	2:55	до Скольного, до Лавочного (1. зип. до 15. вер. до Янова)				
8:00	на дв. головний		до Підволочиск, Бродів, Гусатина дв. Підз.				
8:05	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	2:55	до Чернівців, Станиславова				
8:15	з Сокала, Рави рускої	10:20	до Сокала, Белци, Рави рускої і Любачова				
1:35	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і єввята				
8:50	з Гбосєва і Любачова	2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і єввята				
11:45	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.				
11:55	з Янова	3:15	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.				
12:55	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	3:26	до Брухович щод. від 1. мая до 16. вер.				
3:14	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і євв.)	3:30	до Риньєва, Хирова, Любачова				
5:17	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.						
2:20	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.						
2:35	з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова						
5:45	з Кракова						
1:45	з Чернівців, Іцкан						
6:00	з Сокала, Белци і Любачова						
Ніч							
		6:10	до Станиславова				
		6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно				
7:24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і євв.)	12:40	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)				
8:28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і євв.)	6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша				
8:50	з Брухович від 13. мая до 16. вересня щод.	7:10	до Тернополя дворець головний				
9:23	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.	7:33	дворець Підзамче				
8:40	з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова	7:25	до Сокала і Рави рускої				
9:31	з Чернівців, Букарешту, Гусатина, Потутор	7:48	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і євв.)				
12:20	з Лавочного (Пешту) Хирова	9:12	до Янова від 1. мая до 15. вересня				
10:15	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	10:40	до Чернівців і Іцкан				
10:12	на дв. голов.	10:50	до Кракова, Відня, Варшави				
10:20	на дв. голов.	11:00	до Підволочиск, Бродів дв. голов. і				
12:05	зі Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.	11:25	дв. Підз.				
3:12	з Підволочиск на дворець Підзамче	4:15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора				
3:35	на дворець головний	4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. щод.				

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мн. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. залізниць держ. (Львів, ул. Крайських ч. 5) уділяє пояснєнь в справах єї ліній, продає білети всякого рода і розклади єї.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“

стоваришенє зарєєстрованє з обмеженою порукою

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвєти»)

приймає вклади до опроцентования на 4%. Позички уділяють ся членам за сплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошти адміністрації, почавши від 200 корон і више, до половини вартости гіпотєки на сплату в ратах до 10 літ.

Позички над 500 корон мусять бути інтабульовані, а до 500 кор., або інтабульовані, або з порукою 2 ручителів відповідних.

Єввященники не посідаючі гіпотєки мусять крім поруки 2 ручителів предложити полісу житєву; забезпечитись на житє треба тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмних обезпечєнь в Кракові.

Удії члєньский вносить 50 кор. вписове 2 кор.

Члєном бути може тільки члєн обезпечений в «Дністрі».

З днем 31. грудня 1900 стан:

число члєнів	1857
фонд резервовий	6919 кор. 46 сот
вплачені уділи	73087 " "
вкладні щадничі	806803 " "
уділені позички	763737 " "
касовий оборот в 1900 році	2424157 " "

Інформації до позичок уділяє Дирекция листовно або агєнти Товариства взаїмних обезпечєнь «Дністер»

Хто ще не читав

ФРАНЦА МЕШКА:

Драма на селі

ціна 70 сот.

і того самого автора: **НАГУЛА**

ціна 30 сот.

оповіданя з житя Словінців в перекладі І. Кузіва

нехай як найскорше замовить єї дві книжочки в Наук. Товар. ім. Шевченка, ул. Чарнецкого 26, або в Ставропільській Книгарни ул. Руска у Львові.

В К А Н А Д У

як і до всіх других заморских земель переправляє

НАЙДЕШЕВШЕ

повсюди знакома фірма:

B. KARLSBERG
HAMBURG, Brandstwiете 36

Поки хто шифкарту купить, нехай зрієнає мої ціни з цінами агєнтів корабельних. 9—10